

Regeringens proposition

1991/92:132

om tillämpning i fråga om Libyen av lagen
(1971:176) om vissa internationella sanktioner

Prop.
1991/92:132

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 7 maj 1992.

På regeringens vägnar

Birgit Friggebo

Alf Svensson

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förenta Nationernas säkerhetsråd antog den 31 mars 1992 en resolution om vissa sanktioner mot Libyen. Till efterkommande av resolutionen förordnade regeringen den 15 april 1992 att 3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 § lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Libyen.

I anslutning till det nu nämnda förordnandet meddelade regeringen också närmare föreskrifter om tillämpningen av sanktionerna.

Enligt lagen om vissa internationella sanktioner skall regeringens förordnande att tillämpa lagen underställas riksdagen för godkännande. I propositionen begärs ett sådant godkännande.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 maj 1992.

Närvarande: statsrådet Friggebo, ordförande, och statsråden Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Svensson

Proposition om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

1 Bakgrund

Enligt Förenta Nationernas stadga (prop. 1946:196) kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om sanktioner av icke militär art för upprätthållande av internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan ges i form av bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner. En rekommendation av rådet är däremot endast en uppmaning till medlemsstaterna utan beslutets bindande kraft.

För att ge regeringen möjlighet att snabbt vidta åtgärder i den mån sådana påkallas med anledning av ett beslut eller en rekommendation som har meddelats av FN:s säkerhetsråd antogs år 1971 lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner.

Lagen är en s. k. fullmaktslag som formellt är i kraft men som endast kan tillämpas för att fullfölja säkerhetsrådets beslut eller rekommendationer. Det ankommer på regeringen att föreskriva att lagen skall tillämpas. Har lagen satts i tillämpning ger den regeringen bemyndigande att införa olika sanktioner.

En föreskrift om tillämpning av lagen skall underställas riksdagen för prövning inom en månad från utfärdandet, eller om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte. Om underställning inte sker inom angiven tid eller om riksdagen inte inom två månader från underställandet godkänner regeringens föreskrifter, förfaller dessa.

Regeringen har hittills förordnat om lagens tillämpning mot fem länder, nämligen Rhodesia, Sydafrika och Namibia samt Irak och Kuwait. Sanktionsåtgärderna mot Rhodesia gällde under tiden den 1 juli 1971 – den 22 december 1979. Vad angår Sydafrika tillämpas lagen sedan år 1977 med anledning av det samma år av FN:s säkerhetsråd beslutade vapenembargot mot Sydafrika och sedan år 1987 för en handelsbojkott (SFS 1987:477, ändrad senast genom SFS 1991:1300). Namibia omfattades också av

handelsbojkotten men denna hävdades den 1 april 1990 i samband med att landet blev självständigt (SFS 1990:81).

Sanktionerna mot Irak och Kuwait började tillämpas fr.o.m. den 7 augusti 1990 och föranleddes av Iraks invasion av Kuwait den 2 augusti 1990. Sanktionerna har formen av en handelsblockad och har sin främsta grund i säkerhetsrådets beslut den 6 augusti 1990 (SFS 1990:885, ändrad senast genom SFS 1991:1305). Den 7 mars 1991 upphävdes blockaden mot Kuwait (SFS 1991:107).

2 Säkerhetsrådets beslut om sanktioner mot Libyen

Den 21 januari 1992 antog FN:s säkerhetsråd resolution 731 (1992) angående Libyen. Resolutionen var föranledd av att resultatet av utredningarna kring attackerna mot Pan Americans flight 103 och Union de transports aérens flight 772 visade på libysk inblandning och att den libyska regeringen inte verksamt besvarat begäran om samarbete i fastställandet av ansvaret för terroristhandlingarna mot de båda flygningarna. Säkerhetsrådet uppmanar därför den libyska regeringen att genast verksamt besvara uppmaningarna för att därigenom medverka till elimineringen av internationell terrorism.

Den 31 mars 1992 antog FN:s säkerhetsråd en resolution, nr 748 (1992), om sanktioner mot Libyen. Resolutionen i engelsk version och i svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

I resolutionen bekräftar säkerhetsrådet inledningsvis sin resolution 731 (1992) och uttrycker sin oro över att libyska regeringen ännu inte lämnat något fullständigt gensvar på uppmaningarna i resolution 731 (1992). Rådet uttrycker sin övertygelse att undertryckandet av internationell terrorism, inkl. sådan i vilken stater är direkt eller indirekt inblandade, är väsentligt för vidmakthållande av internationell fred och säkerhet. Vidare påminner rådet om att medlemmarna av rådet i uttalande den 31 januari 1992 uttryckte sitt djupa oro över internationella terroristhandlingar och därvid betonade behovet för det internationella samfundet att effektivt ta itu med sådana handlingar. Rådet bekräftar på nytt, i enlighet med grundsatsen i paragraf 4 av artikel 2 i FN:s stadga, att varje stat har en skyldighet att avhålla sig från att organisera, anstifta, bistå eller delta i terroristhandlingar i annan stat eller att samtycka till organiserade aktiviteter inom dess territorium som syftar till sådana handlingar, när handlingarna innefattar hot eller bruk av våld. Slutligen fastställer rådet att underlåtenheten från den libyska regeringen att genom konkreta handlingar visa sitt avståndstagande från terrorism och i synnerhet dess fortsatta underlåtenhet att fullständigt uppfylla uppmaningarna i resolution 731 (1992) utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet. Rådet uttrycker därvid sin beslutsamhet att eliminera internationell terrorism. Vidare erinrar rådet om att, enligt artikel 50 i FN:s stadga, staterna har rätt att vända sig till säkerhetsrådet om de på grund av vidtagna åtgärder ställs inför speciella ekonomiska problem.

Säkerhetsrådet, som förklarar att det handlar med stöd av kap. VII i

FN:s stadga, beslutar i *paragraf 1* att den libyska regeringen nu utan ytterligare dröjsmål måste rätta sig efter resolution nr 731 (1992).

I *paragraf 2* beslutar rådet att den libyska regeringen måste förbinda sig att upphöra med alla former av terroristhandlingar och allt stöd till terroristgrupper och att den genom konkreta handlingar omgående måste visa sitt avståndstagande från terrorism.

I *paragraf 3* beslutar rådet att alla stater den 15 april 1992 skall införa de åtgärder rådet i de följande paragraferna lägger fram, vilka åtgärder skall tillämpas till dess säkerhetsrådet beslutar att den libyska regeringen har rättat sig efter paragraf 1 och 2.

Paragraf 4 föreskriver att varje stat skall vägra flygplan tillstånd att starta, landa eller flyga i deras territorium, om flygplanet är destinerat att landa i eller har startat från Libyen. Undantag medges för det fall den sanktionskommitté som inrättas enligt resolutionen godkänner flygningen på grund av betydande humanitärt behov. Vidare skall varje stat förhindra att Libyen förses med flygplan eller flygplansdelar, att underhåll, service eller tekniskt bistånd ges till libyska flygplan eller flygplansdelar eller att för sådana flygplan luftvärdighetsintyg utfärdas, betalning sker av nya krav enligt existerande försäkringar eller nya försäkringar meddelas.

Enligt *paragraf 5* åligger det varje stat att förhindra att Libyen förses med krigsmateriel eller motsvarande materiel för polisiärt bruk liksom all typ av utrustning eller licensiering för tillverkning eller underhåll av sådan materiel inkl. tekniskt bistånd härför. Alla tjänstemän som är närvarande i Libyen för att ge råd åt libyska myndigheter i militära angelägenheter skall vidare dras tillbaka.

Enligt *paragraf 6* skall staterna i betydande omfattning reducera antalet på och nivån av personal vid de libyska beskickningarna och begränsa eller kontrollera rörelsefriheten inom territoriet för all personal som blir kvar. Driften av alla Libyan Arab Airlines kontor skall hindras. Slutligen skall skäligen steg vidtas för att neka inresa av eller utvisa libyska medborgare som har vägrats inresa eller har utvisats från andra stater på grund av inblandning i terroristaktiviteter.

I *paragraf 7* uppmanar säkerhetsrådet alla stater, inklusive de som inte är medlemmar av FN, och alla internationella organisationer att handla strikt i överensstämmelse med bestämmelserna i resolutionen, oavsett förekomsten av rättigheter eller skyldigheter enligt internationella överenskommelser eller kontrakt ingångna eller licenser eller tillstånd beviljade före den 15 april 1992.

Paragraf 8 uppmanar alla stater att senast den 15 maj 1992 rapportera till generalsekretären om de åtgärder de har vidtagit för att möta förpliktelserna i paragraferna 3–7.

I *paragraf 9* beslutar rådet att tillsätta en kommitté inom säkerhetsrådet med uppgift att bl. a. granska staternas rapporter, bevaka efterlevnaden av sanktionsåtgärderna och besluta om tillstånd till flygningar.

I *paragraf 10* uppmanar rådet alla stater att till fullo samarbeta med kommittén.

Paragraf 11 anmodar generalsekretären att lämna kommittén allt

nödvändigt bistånd och *paragraf 12* uppmanar generalsekretären att fortsätta sin roll som den definierats i resolution 731 (1992).

Slutligen beslutas i *paragraf 13* att säkerhetsrådet var 120:e dag skall granska de införda åtgärderna mot bakgrund av hur den libyska regeringen uppfyller sina förpliktelser.

Till efterkommande av säkerhetsrådets resolution nr 748 (1992) föreskrev regeringen den 15 april 1992 i förordningen (1992:186) om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner att 3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 § i lagen skall tillämpas i fråga om Libyen. Förordningen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Samma dag utfärdade regeringen en förordning (1992:187) om vissa sanktioner mot Libyen. Förordningen, vars innehåll redogörs för i avsnitt 4, bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

3 Bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning

De bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning genom regeringens förordnande den 15 april 1992 (3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 §) har följande lydelse.

3 § Regeringen får meddela förbud att från riket utföra vara avsedd att införas till blockerad stat och förbud att till riket införa vara som härrör från blockerad stat.

4 § Regeringen får meddela förbud att

1. till blockerad stat införa vara,
2. inom blockerad stat tillhandahålla vara i verksamhet av ekonomisk art,
3. utanför blockerad stat tillhandahålla vara avsedd för verksamhet av ekonomisk art som drives från den blockerade staten.

5 § Regeringen får meddela förbud att vidtaga åtgärd som är ägnad att främja enligt 3 eller 4 § förbudet förfarande och som innebär

1. tillverkning, bearbetning, sammansättning, installering, underhåll eller reparation av vara eller lämnande av tekniskt bistånd till sådan åtgärd,
2. lastning, lossning, transport eller mottagande till förvaring av vara eller tillhandahållande av transportmedel eller av utrustning eller förnödenhet för transport,
3. överlåtelse eller förvärv av vara, upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill eller meddelande av försäkring därför eller rättshandling som avser i 1 eller 2 nämnd åtgärd beträffande vara,
4. överlåtelse eller förvärv av uppfinning eller upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill, eller
5. lämnande eller förmedlande av uppdrag för åtgärd som anges i 1–4.

7 § Regeringen får meddela förbud att utifrån verkställa betalning eller lämna kredit till mottagare i blockerad stat eller att verkställa betalning eller lämna kredit till någon utanför blockerad stat, om betalningen eller krediten är avsedd för mottagare i den blockerade staten eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas där eller drives därifrån.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag för åtgärd som förbjudits enligt första stycket.

8 § Regeringen får meddela förbud att utöva trafik till lands samt sjö- eller luftfart till eller från blockerad stat eller att i fråga om sådan verksamhet samarbeta med trafikföretag, som drives i eller från nämnda stat, eller med ägare eller brukare av transportmedel som är registrerat där.

Förbud enligt första stycket får riktas mot ägare och brukare av transportmedel samt mot befälhavare och besättningsman på transportmedel.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag att utöva verksamhet som förbjudits enligt första stycket.

4 De svenska sanktionsbestämmelserna

Förordningen (1992:187) om vissa sanktioner mot Libyen omfattar krigsmateriel och liknande materiel jämte luftfartyg. Med krigsmateriel och liknande materiel avses i förordningen dels materiel enligt förordningen (1988:561) om förbud mot utförsel av krigsmateriel, m. m., dels motsvarande materiel utformad för polisiärt bruk, dels förnödenheter för tillverkning och underhåll av nämnd materiel.

Enligt 2 och 3 §§ gäller förbud mot införsel av krigsmateriel och liknande materiel i Libyen vare sig det sker från Sverige eller på annat sätt. Enligt 4 § får inte heller sådan materiel tillhandahållas utanför eller inom Libyen om den är avsedd för ekonomisk verksamhet i Libyen. 5 § förbjuder vidare åtgärder som är ägnade att främja förbjudna förfaranden som t. ex. tillverkning, underhåll, reparation eller transport.

Enligt 6 § får flygplan som är destinerat till eller har startat från Libyen inte flyga i svenskt luftrum, såvida inte flygningen godkänts på grund av betydande humanitärt behov av FN:s säkerhetsråd. Förbudet gäller enligt 7 § ägare, brukare, befälhavare och besättningsman.

Enligt 8 och 9 §§ får inte flygplan eller flygplansdelar föras in i Libyen vare sig från Sverige eller på annat sätt. 10 § förbjuder åtgärder som är ägnade att främja olovlig införsel. Dessa åtgärder avser underhåll, reparation eller lämnande av tekniskt bistånd därtill av libyskt flygplan eller flygplansdelar liksom meddelande av försäkring på sådant flygplan. Enligt 11 § är det vidare förbjudet att verkställa betalning på grund av försäkringsfall till mottagare i Libyen eller till någon utanför Libyen om betalningen avser någon i Libyen eller för ekonomisk verksamhet där.

12 § innebär, slutligen, att en svensk medborgare som utom riket bryter mot 2–5 eller 8–11 §§ förordningen kan dömas enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner även om gärningen är fri från ansvar enligt lagen på gärningsorten och även om vederbörande redan lagförts i

den främmande staten. Regeringen har vid utfärdandet av denna bestämmelse stött sig på 11 § tredje stycket lagen om vissa internationella sanktioner.

Bestämmelserna trädde i kraft den 24 april 1992.

5 Riksdagen bör godkänna regeringens förordnanden

Mitt förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande om tillämpning av 3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 § i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner med anledning av FN:s säkerhetsråds resolution 748 (1992).

Skälen för mitt förslag: Enligt 1 § 2 st lagen om vissa internationella sanktioner förfaller ett förordnande, om det inte inom en månad eller, om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte underställs riksdagen för prövning av frågan om det skall bestå och om det inte inom två månader från det underställningen skedde gillas av riksdagen. I den nyssnämnda resolutionen har säkerhetsrådet fattat bindande beslut som Sverige haft att efterfölja. Riksdagen bör därför godkänna regeringens förordnande.

Med hänsyn till att regeringens förordnande förfaller om inte riksdagen godkänt detta inom två månader från underställningen är ärendet brådskande. Jag anser därför att regeringen bör föreslå riksdagen att besluta om att motionstiden skall förkortas.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

godkänna regeringens förordnande om tillämpning av 3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 § lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner i fråga om Libyen.

Med hänsyn till ärendets brådskande natur bör ärendet behandlas under innevarande riksmöte, och regeringen bör föreslå riksdagen att besluta förkorta motionstiden till fem dagar.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

The Security Council,

Reaffirming its resolution 731 (1992) of 21 January 1992,

Noting the reports of the Secretary-General,

Deeply concerned that the Libyan Government has still not provided a full and effective response to the requests in its resolution 731 (1992) of 21 January 1992,

Convinced that the suppression of acts of international terrorism, including those in which States are directly or indirectly involved, is essential for the maintenance of international peace and security,

Recalling that, in the statement issued on 31 January 1992 on the occasion of the meeting of the Security Council at the level of heads of State and Government, the members of the Council expressed their deep concern over acts of international terrorism, and emphasized the need for the international community to deal effectively with all such acts,

Reaffirming that, in accordance with the principle in Article 2, paragraph 4, of the Charter of the United Nations, every State has a duty to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in terrorist acts in another State or acquiescing in organized activities within its territory directed towards the commission of such acts, when such acts involve a threat or use of force,

Determining, in this context, that the failure by the Libyan Government to demonstrate by concrete actions its renunciation of terrorism and in particular its continued failure to respond fully and effectively to the requests in resolution 731 (1992) constitute a threat to international peace and security,

Determined to eliminate international terrorism,

Recalling the right of States, under Article 50 of the Charter, to consult the Security Council where they find themselves confronted with special economic problems arising from the carrying out of preventive or enforcement measures,

Acting under Chapter VII of the Charter,

1. *Decides* that the Libyan Government must now comply without any further delay with paragraph 3 of resolution 731 (1992) regarding the requests contained in documents S/23306, S/23308 and S/23309;

2. *Decides also* that the Libyan Government must commit itself definitively to cease all forms of terrorist action and all assistance to terrorist groups and that it must promptly, by concrete actions, demonstrate its renunciation of terrorism;

3. *Decides* that, on 15 April 1992 all States shall adopt the measures set out below, which shall apply until the Security Council decides that the Libyan Government has complied with paragraphs 1 and 2 above;

4. *Decides also* that all States shall:

(a) Deny permission to any aircraft to take off from, land in or overfly their territory if it is destined to land in or has taken off from the

territory of Libya, unless the particular flight has been approved on grounds of significant humanitarian need by the Committee established by paragraph 9 below;

(b) Prohibit, by their nationals or from their territory, the supply of any aircraft or aircraft components to Libya, the provision of engineering and maintenance servicing of Libyan aircraft or aircraft components, the certification of airworthiness for Libyan aircraft, the payment of new claims against existing insurance contracts and the provision of new direct insurance for Libyan aircraft;

5. *Decides further* that all States shall:

(a) Prohibit any provision to Libya by their nationals or from their territory of arms and related material of all types, including the sale or transfer of weapons and ammunition, military vehicles and equipment, paramilitary police equipment and spare parts for the aforementioned, as well as the provision of any types of equipment, supplies and grants of licensing arrangements, for the manufacture or maintenance of the aforementioned;

(b) Prohibit any provision to Libya by their nationals or from their territory of technical advice, assistance or training related to the provision, manufacture, maintenance, or use of the items in (a) above;

(c) Withdraw any of their officials or agents present in Libya to advise the Libyan authorities on military matters;

6. *Decides* that all States shall:

(a) Significantly reduce the number and the level of the staff at Libyan diplomatic missions and consular posts and restrict or control the movement within their territory of all such staff who remain; in the case of Libyan missions to international organizations, the host State may, as it deems necessary, consult the organization concerned on the measures required to implement this subparagraph;

(b) Prevent the operation of all Libyan Arab Airlines offices;

(c) Take all appropriate steps to deny entry to or expel Libyan nationals who have been denied entry to or expelled from other States because of their involvement in terrorist activities;

7. *Calls upon* all States, including States not members of the United Nations, and all international organizations, to act in accordance with the provisions of the present resolution, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agreement or any contract entered into or any licence or permit granted prior to 15 April 1992;

8. *Requests* all States to report to the Secretary-General by 15 May 1992 on the measures they have instituted for meeting the obligations set out in paragraphs 3 to 7 above;

9. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, a Committee of the Security Council consisting of all the members of the Council, to undertake the following tasks and to report on its work to the Council with its observations and recommendations:

(a) To examine the reports submitted pursuant to paragraph 8 above;

(b) To seek from all States further information regarding the action

taken by them concerning the effective implementation of the measures imposed by paragraphs 3 to 7 above;

(c) To consider any information brought to its attention by States concerning violations of the measures imposed by paragraphs 3 to 7 above and, in that context, to make recommendations to the Council on ways to increase their effectiveness;

(d) To recommend appropriate measures in response to violations of the measures imposed by paragraphs 3 to 7 above and provide information on a regular basis to the Secretary-General for general distribution to Member States;

(e) To consider and to decide upon expeditiously any application by States for the approval of flights on grounds of significant humanitarian need in accordance with paragraph 4 above;

(f) To give special attention to any communications in accordance with Article 50 of the Charter from any neighbouring or other State with special economic problems that might arise from carrying out of the measures imposed by paragraphs 3 to 7 above;

10. *Calls upon* all States to cooperate fully with the Committee in the fulfillment of its task, including supplying such information as may be sought by the Committee in pursuance of the present resolution;

11. *Requests* the Secretary-General to provide all necessary assistance to the Committee and to make the necessary arrangements in the Secretariat for this purpose;

12. *Invites* the Secretary-General to continue his role as set out in paragraph 4 of resolution 731 (1992);

13. *Decides* that the Security Council shall, every 120 days or sooner should the situation so require, review the measures imposed by paragraphs 3 to 7 above in the light of the compliance by the Libyan Government with paragraphs 1 and 2 above taking into account, as appropriate, any reports provided by the Secretary-General on his role as set out in paragraph 4 of resolution 731 (1992);

14. *Decides* to remain seized of the matter.

Inom utrikesdepartementet verkställd översättning av resolutionen

Prop. 1991/92:132
Bilaga 1

Säkerhetsrådet,

Som bekräftar sin resolution 731 (1992) den 21 januari 1992.

Som noterar generalsekreterarens rapporter,

Som är allvarligt oroat över att den libyska regeringen ännu inte har lämnat ett fullständigt och verksamt svar på uppmaningarna i resolution 731 (1992) den 21 januari 1992,

Som är övertygat om att undertryckande av internationella terroristhandlingar, inklusive sådana i vilka stater direkt eller indirekt är inblandade, är väsentligt för upprätthållande av internationell fred och säkerhet,

Som erinrar om att rådsmedlemmarna i uttalandet den 31 januari 1992, vid tillfället för mötet med statsöverhuvuden och regeringschefer, uttryckte sin djupa oro över internationella terroristhandlingar och betonade behovet för det internationella samfundet att effektivt ta itu med alla sådana handlingar,

Som bekräftar att varje stat, i enlighet med grundsatsen i paragraf 4 av artikel 2 i Förenta Nationernas stadga, har en skyldighet att avhålla sig från att organisera, anstifta, bistå eller delta i terroristhandlingar i en annan stat eller att samtycka till organiserade aktiviteter inom dess territorium som syftar till att begå sådana handlingar, när sådana handlingar innefattar ett hot eller bruk av våld,

Som fastslår, i detta sammanhang, att underlåtenheten av den libyska regeringen att genom konkreta handlingar visa sitt avståndstagande från terrorism och i synnerhet dess fortsatta underlåtenhet att fullständigt besvara uppmaningarna i resolution 731 (1992) utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet,

Som är beslutet att eliminera internationell terrorism,

Som erinrar om staternas rätt att enligt artikel 50 i stadgan konsultera säkerhetsrådet när de finner sig ställda inför speciella ekonomiska problem som härrör från fullföljandet av förebyggande eller framtvingande åtgärder.

Som handlar med stöd av kapitel VII i stadgan,

1. *Beslutar att den libyska regeringen nu utan vidare dröjsmål måste uppfylla paragraf 3 i resolution 731 (1992) avseende uppmaningarna i dokument S/23306, S/23308 och S/23309;*

2. *Beslutar också att den libyska regeringen absolut måste förbinda sig att upphöra med all form av terroristhandling och all hjälp till terroristgrupper och att den omgående, genom konkreta handlingar, måste visa sitt avståndstagande från terrorism;*

3. *Beslutar att alla stater den 15 april 1992 skall införa de åtgärder som läggs fram nedan, vilka åtgärder skall tillämpas till dess säkerhetsrådet beslutar att den libyska regeringen har uppfyllt paragraf 1 och 2 ovan;*

4. *Beslutar också att alla stater skall:*

(a) *Vägra varje flygplan tillstånd att starta från, landa på eller flyga över deras territorium om det är destinerat att landa på eller har startat från*

Libyens territorium, såvida inte den särskilda flygningen har godkänts på grund av betydande humanitärt behov av den kommitté som bildas genom paragraf 9 nedan;

(b) Förbjuda, av dess medborgare eller från deras territorium, tillhandahållande av vilka flygplan eller flygplansdelar som helst till Libyen, tillhandahållande av teknik och underhållsservice av libyska flygplan eller flygplansdelar, utfärdande av luftvärdighetsbevis för libyska flygplan, betalning av nya anspråk mot existerande försäkringskontrakt och tillhandahållande av ny direkt försäkring av libyskt flygplan;

5. *Beslutar vidare* att alla stater skall:

(a) Förbjuda varje tillhandahållande till Libyen av deras medborgare eller från deras territorium av vapen och liknande materiel av alla typer, inklusive försäljning och överlåtelse av vapen och ammunition, militära fordon och utrustning, paramilitär polisutrustning och reservdelar till de förutnämnda så väl som tillhandahållande av alla typer av utrustning, proviant och licensieringsarrangemang för tillverkning eller underhåll av de förutnämnda;

(b) Förbjuda varje tillhandahållande till Libyen av deras medborgare eller från deras territorium av tekniskt råd, bistånd eller träning som hänför sig till tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av artiklarna i (a) ovan;

(c) Dra tillbaka sina eventuella tjänstemän eller representanter som är närvarande i Libyen för att råda de libyska myndigheterna i militära angelägenheter;

6. *Beslutar* att alla stater skall:

(a) I betydande omfattning reducera antalet och nivån på personalen vid libyska diplomatiska beskickningar och konsulära poster och begränsa eller kontrollera rörelsefriheten inom deras territorium av all sådan personal som blir kvar; i fall av libyska beskickningar vid internationella organisationer får värdlandet, som det anser nödvändigt, konsultera organisationen i fråga om erforderliga åtgärder för genomförande av denna underparagraf;

(b) Hindra driften av alla Libyan Arab Airlines kontor;

(c) Vidta alla lämpliga steg för att neka inresa för eller utvisa libyska medborgare som har nekats inresa eller har utvisats från andra stater på grund av sitt engagemang i terroristaktiviteter;

7. *Uppmanar* alla stater, inklusive stater som inte är medlemmar av Förenta Nationerna, och alla internationella organisationer, att handla strikt i överensstämmelse med bestämmelserna i förevarande resolution, oaktat förekomsten av rättigheter eller skyldigheter tilldelade eller ålagda av internationell överenskommelse eller av kontrakt som ingåtts eller licens eller tillstånd beviljat tidigare än den 15 april 1992;

8. *Anmodar* alla stater att rapportera till generalsekreteraren senast den 15 maj 1992 om de åtgärder som de har vidtagit för att möta förpliktelserna förelagda i paragraf 3–7 ovan;

9. *Beslutar* att i enlighet med 28 § i den provisoriska arbetsordningen inrätta en kommitté inom säkerhetsrådet bestående av alla medlemmar av

rådet för att fullgöra följande uppgifter och att rapportera om sitt arbete till rådet med sina observationer och rekommendationer:

(a) Att granska rapporterna avgivna enligt paragraf 8 ovan;

(b) Att från varje stat begära ytterligare information avseende av dem vidtagna åtgärder som gäller det effektiva genomförandet av de enligt paragraf 3–7 ovan ålagda åtgärderna;

(c) Att beakta information som bringas till dess kännedom från stater angående överträdelse av de åtgärder som ålagts enligt paragraf 3–7 ovan och i det sammanhanget ge rekommendationer till rådet om tillvägagångssätt att öka deras effektivitet;

(d) Att rekommendera lämpliga åtgärder som svar på överträdelse av de enligt paragraf 3–7 ovan ålagda åtgärderna och ordna med information på regelbunden basis till generalsekreteraren för allmän distribution till medlemsstaterna;

(e) Att beakta och snabbt avgöra varje ansökan av staterna om godkännande av flygningar på grund av betydande humanitärt behov i överensstämmelse med paragraf 4 ovan;

(f) Att i överensstämmelse med artikel 50 i stadgan ägna särskild uppmärksamhet åt varje meddelande från något grannland eller annan stat med speciella ekonomiska problem som kan uppkomma genom fullföljandet av ålagda åtgärder enligt paragraf 3–7 ovan;

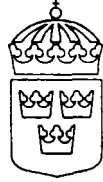
10. *Uppmanar* alla stater att till fullo samarbeta med kommittén i fullgörandet av dess uppgifter, inklusive att lämna sådan information som kan vara eftersökt av kommittén i enlighet med förevarande resolution:

11. *Anmodar* generalsekreteraren att lämna all nödvändig hjälp till kommittén och att vidta nödvändiga arrangemang inom sekretariatet för detta ändamål;

12. *Uppmanar* generalsekreteraren att fortsätta sin roll som den framställs i paragraf 4 i resolution 731 (1992);

13. *Beslutar* att säkerhetsrådet var 120:e dag eller tidigare om situationen så kräver skall se över ålagda åtgärder enligt paragraf 3–7 ovan i ljuset av den libyska regeringens uppfyllelse av paragraf 1 och 2 ovan med hänsynstagande till, där så är lämpligt, rapporter lämnade av generalsekreteraren i dennes roll som den framställs i paragraf 4 i resolution 731 (1992);

14. *Beslutar* att hålla sig informerad om ärendet.

Svensk författningssamling

SFS 1992: 186

Utkom från trycket
den 23 april 1992

**Förordning
om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1971: 176)
om vissa internationella sanktioner;**

utfärdad den 15 april 1992.

Regeringen föreskriver att 3 §, 4 § 1–3, 5 §, 7 § och 8 § lagen (1971: 176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Libyen med anledning av resolution nr 748 (1992) som Förenta Nationernas säkerhetsråd antagit den 31 mars 1992.

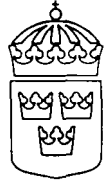
Denna förordning träder i kraft den 24 april 1992.

På regeringens vägnar

ULF DINKELSPIEL

Pernilla Lindh
(Utrikesdepartementet)

Svensk författningssamling

SFS 1992: 187

Utkom från trycket
den 23 april 1992

Förordning om vissa sanktioner mot Libyen;

utfärdad den 15 april 1992.

Regeringen föreskriver följande.

Krigsmateriel och liknande materiel

- 1 §** Med krigsmateriel och liknande materiel avses i denna förordning
1. materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1988:561) om förbud mot utförsel av krigsmateriel, m. m.,
 2. motsvarande materiel utformad för polisiärt bruk,
 3. förnödenheter särskilt avsedda för tillverkning eller underhåll av materiel som anges i 1 och 2.
- 2 §** Krigsmateriel och liknande materiel får inte föras ut ur Sverige, om bestämmelselandet är Libyen.
- 3 §** Krigsmateriel och liknande materiel får inte föras in i Libyen.
- 4 §** Krigsmateriel och liknande materiel får inte tillhandahållas utanför Libyen om den är avsedd för verksamhet av ekonomisk art som drivs från Libyen.
Inte heller får genom upplåtelse av licens för tillverkning eller underhåll sådan materiel tillhandahållas inom Libyen i verksamhet av ekonomisk art.
- 5 §** Åtgärder får inte vidtas som är ägnade att främja sådana handlingar som nämns i 2–4 §§ och som innebär att
1. tillverka, bearbeta, sätta samman, installera, underhålla eller reparera krigsmateriel eller liknande materiel eller lämna tekniskt bistånd till sådana åtgärder,
 2. lasta, lossa, transportera eller ta emot krigsmateriel eller liknande materiel till förvaring,
 3. överlåta krigsmateriel eller liknande materiel eller upplåta särskild rätt till materielen,
 4. överlåta en uppfinning av krigsmateriel eller liknande materiel eller upplåta särskild rätt därtill, eller
 5. lämna eller förmedla uppdrag för åtgärder som anges i 1–4.

SFS 1992: 187

Luftfartyg m. m.

6 § Ett luftfartyg som är destinerat till eller har startat från Libyen får inte flyga i svenskt luftrum.

Förbudet gäller inte om flygningen har godkänts på grund av betydande humanitärt behov av Förenta Nationernas (FN) sanktionskommitté, upprättad med anledning av säkerhetsrådets resolution nr 748 (1992).

7 § Förbudet enligt 6 § första stycket gäller ägare och brukare av luftfartyg samt befälhavare och besättningsman på sådant fartyg.

8 § Luftfartyg och delar till luftfartyg får inte föras ut ur Sverige, om bestämmelselandet är Libyen.

9 § Luftfartyg och delar till luftfartyg får inte föras in i Libyen.

10 § Åtgärder får inte vidtas som är ägnade att främja sådana handlingar som nämns i 8 och 9 §§ och som innebär att

1. underhålla eller reparera ett libyskt luftfartyg eller delar till ett sådant luftfartyg eller lämna tekniskt bistånd till sådana åtgärder, eller
2. meddela ny direkt försäkring på ett libyskt luftfartyg.

11 § Betalning på grund av försäkringsfall får inte verkställas från länder utanför Libyen till mottagare i Libyen, när betalningen avser luftfartyg eller delar till luftfartyg. Inte heller får betalning verkställas på grund av försäkringsfall till någon utanför Libyen, om betalningen är avsedd för någon i Libyen eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas i eller drivs från Libyen.

Gemensamma bestämmelser

12 § En svensk medborgare som utom riket företar en handling som är förbjuden enligt 2–5 eller 8–11 §§ döms enligt lagen (1971: 176) om vissa internationella sanktioner och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

Denna förordning träder i kraft den 24 april 1992.

På regeringens vägnar

ULF DINKELSPIEL

Pernilla Lindh
(Utrikesdepartementet)